

Sygn. akt I C upr 305/15 (poprzednio V C upr 204/15)

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Miliczu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Justyna Kądzioła

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 r. w Miliczu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powoda w zakresie przez niego poniesionym.

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

3. (...)

4. (...)

M., (...)

Sygn. akt I C upr 305/15 (poprzednio V C upr 204/15)

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa we W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 30 kwietnia 2015 r. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. S. kwoty 1 466,67 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że żądana wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną z (...) S.A. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której wierzyciel wystawił dokumenty księgowe

potwierdzające realizację świadczenia. W dniu 23 stycznia 2014 r. wierzyciel pierwotny zbył przysługującą jej względem pozwanej wierzytelność na rzecz (...) (...), który w dniu 24 marca 2014 r. dokonał przelewu tej wierzytelności na rzecz strony powodowej. Dodatkowo strona powodowa wskazała, że łączna kwota zadłużenia, wynikająca z dokumentów księgowych wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi do dnia sporządzenia pozwu wynosi 1 466,67 zł, na co składa się: kwota 993,72 zł świadczenia głównego oraz kwota 472,95 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych, naliczonych od dnia następnego po terminie płatności dokumentu księgowego, do dnia sporządzenia pozwu.

Pozwana – prawidłowo wezwana - nie stawiała się na rozprawę, nie złożyła odpowiedzi na pozew ani nie żądała rozpoznania sprawy pod jej nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 stycznia 2011 r. pozwana M. S. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) na czas oznaczony 24 miesięcy w ramach promocji „Bezlik 5Numerów B ((...) -10B)” z pakietem taryfowym Bezlik 39,90.

W umowie wskazano, że kara umowna wynosi 800,00 zł.

(dowód: umowa z dnia 13.01.2011 r., k. 7-11)

W dniu 27 stycznia 2011 r. (...) S.A. w W. wystawił na nazwisko pozwanej fakturę VAT nr (...) za okres od 25 grudnia 2010 r. do 24 stycznia 2011 r., opiewającą na kwotę 122,43 zł, z terminem płatności oznaczonym na dzień 10 lutego 2011 r.

(dowód: faktura VAT z 27.01.2011 r. k. 13;

rozliczenie konta k. 12)

W dniu 26 lutego 2011 r. (...) S.A. w W. wystawił na nazwisko pozwanej fakturę VAT nr (...) za okres od 25 stycznia 2011 r. do 24 lutego 2011 r., opiewającą na kwotę 198,09 zł, z terminem płatności oznaczonym na dzień 14 marca 2011 r.

(dowód: faktura VAT z 26.02.2011 r. k. 15;

rozliczenie konta k. 14)

W dniu 26 kwietnia 2011 r. (...) S.A. w W. wystawił na nazwisko pozwanej fakturę VAT nr (...) za okres od 25 marca 2011 r. do 24 kwietnia 2011 r., opiewającą na kwotę 696,00 zł, z terminem płatności oznaczonym na dzień 10 maja 2011 r.

(dowód: faktura VAT z 26.04.2011 r. k. 15;

rozliczenie konta k. 14)

W dniu 23 stycznia 2014 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z (...) (...)(...) w W. umowę sprzedaży wierzytelności.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 23.01.2014 r., k. 19-20)

W dniu 24 marca 2014 r. (...) (...) w W. zawarł ze stroną powodową umowę cesji wierzytelności.

(dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 24.03.2014 r., k. 21-22)

W dniu 15 maja 2014 r. (...) Sp. z o.o. sporządził pismo do pozwanej informujące o cesji wierzytelności w wysokości 993,72 zł na rzecz strony powodowej.

(dowód: pismo z dnia 15.05.2014 r. k. 6)

W dniu 26 maja 2015 r. strona powodowa sporządziła wezwanie do zapłaty wierzytelności, wynikających z wyżej wskazanych faktur, kierowane do pozwanej i opiewające na łączną kwotę 1 394,47 zł.

(dowód: pismo z dnia 26.05.2014 r. k. 3-4)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego radcą prawnym i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

Strona powodowa, formułując żądanie w niniejszej sprawie, miała zatem obowiązek udowodnienia, że przysługuje jej uprawnienie do dochodzenia należności wskazanej w pozwie od pozwanej z tytułu umową łączącej ją z poprzednikiem prawnym strony powodowej. Dla skuteczności transakcji cesji wierzytelności konieczne jest bowiem precyzyjne oznaczenie przenoszonej wierzytelności także i po to, by móc prawidłowo wykazać legitymację czynną w razie sporu sądowego o wierzytelność.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach zaofiarowanych przez powodową spółkę albowiem nie budziły one wątpliwości co do ich wiarygodności

W ocenie Sądu, całokształt zgromadzonego materiału dowodowego nie pozwolił uwzględnić żądania pozwu. Strona powodowa nie wykazała bowiem, że przysługuje jej legitymacja czynna w niniejszej sprawie. Brak w sprawie dowodów, potwierdzających skuteczne przejście uprawnień z tytułu przedmiotowej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na rzecz powoda. Na okoliczność cesji wierzytelności strona powodowa przedłożyła dwie umowy sprzedaży wierzytelności, bez stosownych załączników, co nie pozwala Sądowi ustalić zakresu przedmiotowego dokonanych cesji. Z treści umów przelewu wierzytelności wynika bowiem, że były one obudowane załącznikami, w tym załącznikiem, zawierającym zestawienie wierzytelności objętych cesją, które zostało umieszczone na płycie CD w formie pliku elektronicznego. Przedłożenie niekompletnych umów przelewu wierzytelności, uniemożliwia ustalenie ich pełnej treści, a co za tym idzie dyskwalifikuje je jako materiał dowodowy w zakresie przedmiotu umowy. Podkreślić przy tym należy, że nie jest wystarczającym środkiem dowodowym na tę okoliczność pismo informujące o dokonanym przelewie wierzytelności, kierowane do dłużnika, zwłaszcza w sytuacji, gdy brak dowodu, że zostało dłużnikowi doręczone.

Niewątpliwie, tylko ze stosunku określonego przez prawo materialne płynie uprawnienie konkretnego podmiotu do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi. To szczególne uprawnienie, oceniane z punktu widzenia prawa materialnego, nazywane jest legitymacją procesową. W toku postępowania konieczne jest zatem wykazanie, że strony są związane prawnomaterialnie z przedmiotem procesu, którym jest roszczenie procesowe. W przeciwnym razie powództwo nie może zostać uwzględnione.

Zgodnie z art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie - w świetle powyższych rozważań - takie wątpliwości zachodziły, co obligowało Sąd do przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Skoro strona powodowa nie wykazała skutecznie w niniejszej sprawie, że przysługuje jej legitymacja czynna, powództwo podlegało oddaleniu w całości, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania w pkt II wyroku orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

M., (...)